

Arrest

nr. 68 014 van 6 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VERRELST, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 11 maart 2011 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 26 mei 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing werd verzoekster betekend op 20 juni 2011.

Dit is thans de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

"in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3°— van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in haar aanvraag 9ter meerdere medische getuigschriften over. Deze medische getuigschriften zijn echter niet opgesteld conform het model vereist door art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaard-getuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 11.03.2011, dus na de invoegetreding op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.

Bijgevolg dient betrokkene gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, bevestigd op 20.05.2011 en ter kennis gebracht op 20.05.2011, en dient zij dringend het grondgebied van de Schengen-Lidstaten te verlaten.(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoekster de schending op *"van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikels 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht."*

Verzoekster betoogt als volgt:

"Uit deze wetsartikelen blijkt dat de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen dient op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in feite en in rechte evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken .

Verwerende partij verwijt aan verzoekster dat de "'medische getuigschriften [...] niet opgesteld [zijn] conform het model vereist door Art. 9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 11.03.2011, dus na de invoegetreding op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt."

1) Verzoekster wenst allereerst te wijzen op het feit dat verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld. Verzoekster heeft een aanvraag 9ter ingediend in juni 2009. Ze heeft op basis hiervan O.V. nr. 6.452.918 gekregen. In maart 2011 diende verzoekster opnieuw een aanvraag 9ter in, die eigenlijk als een actualisatie diende aanzien te worden van de procedure die in 2009 werd gestart. Deze tweede aanvraag werd echter niet toegevoegd aan die van 2009 en er werd een nieuw dossier opgesteld, met O.V. nr. 5.788.626.

In het kader van de eerste aanvraag van 2009 werd door de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken op 18 mei 2011 een brief verstuurd naar de advocaat van verzoekster met de mededeling dat "<de overgemaakte medische gegevens onvoldoende zijn om mij toe te laten een volledig en objectief medisch advies te verstrekken". Vervolgens werd aan verzoekster gevraagd om binnen de 4 weken een nieuw medisch attest over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Per fax dd. 10 juni 2011 werd door de advocaat van verzoekster voldaan aan dit verzoek door een volledig ingevuld medisch attest, een bijkomende verklaring van de behandelende neuropsychiater en een voorschrift op te sturen. Het medisch attest dat werd opgestuurd is het standaard medisch attest dat sinds 29 januari 2011 aangewend dient te worden.

2) Met betrekking tot het medisch attest dat werd ingediend bij de aanvraag van 11 maart 2011 stelt verzoekster dat het volledig gelijk is aan het standaard medisch attest dat sinds 29 januari 2011 aangewend dient te worden. Enkel de hoofding van het attest verschilt. De hoofding van het door verzoekster ingediende medische getuigschrift bevat de volgende vermelding:

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN Algemene Directie van de dienst Vreemdelingenzaken MEDISCH GETUIGSCHRIFT bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken)

De hoofding van het standaard medisch getuigschrift bevat de volgende vermelding:

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Algemene Directie van de dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

De vreemdelingenwet bepaalt, in artikel 9ter §3 dat een aanvraag onontvankelijk verklaart mag worden door de gemachtigde van de minister enkel "indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid."

Deze laatste bepaalt dat "een standaard medisch getuigschrift [wordt overgemaakt] zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling".

In casu heeft verzoekster alle voorwaarden nauwkeurig nageleefd. Zo heeft ze een aanvraag om medische redenen per aangetekend schrijven verstuurd naar de "Dienst Vreemdelingenzaken, Dienst Medische Regularisaties".

De aanvraag bevatte het bijgevoegde medisch getuigschrift en is bijgevolg overgemaakt aan de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Daarenboven bevat het medisch getuigschrift alle nodige informatie en is deze inhoudelijk volledig gelijk aan het standaard medisch attest, met uitzondering van de hoofding zoals hierboven beschreven.

Het getuigschrift is bovendien nauwkeurig ingevuld en vermeldt duidelijk de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De medische aanvraag en het ingediende medische attest beantwoorden dus volledig aan de ratio legis van art. 9ter van de Vreemdelingenwet.

Door te stellen dat het medisch getuigschrift niet opgesteld is conform het model vereist door Art. 9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 enkel en alleen omwille van een verschillende hoofding, schendt verwerende partij de materiële motiveringsplicht én het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verwerende partij heeft inderdaad nagelaten een inhoudelijke vergelijking van de twee attesten uit te voeren en heeft slechts een héél oppervlakkige prima facie toets uitgevoerd, op basis van de hoofding van het medisch attest.

Deze werkwijze strookt duidelijk niet met een zorgvuldig bestuur. Rekening houdend met al het voorgaande kan niet anders worden geconcludeerd dan dat de beslissing tot onontvankelijkheid van het verzoek tot verblijfsmachtiging onvoldoende is en dus niet-afdoende. Het is bovendien duidelijk dat verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld bij het nemen van de beslissing. Om deze redenen wenst verzoekster dan ook de nietigverklaring te bekomen van de aangevochten beslissing.

Het verzoek tot nietigverklaring dient ontvankelijk en gegrond verklaard te worden."

2.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"Het enige middel; "Schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekster werpt vooreerst op dat er bij de verwerende partij een onzorgvuldigheid is geweest, daar waar de door haar op 11 maart 2011 ingediende aanvraag gezien diende te worden als een actualiseren van de dd. 17 juni 2009 ingediende aanvraag, doch door de verwerende partij ten onrechte als een nieuw dossier werd behandeld. Op 10 juni 2011 maakte zij dan ook de correcte standaard medische getuigschriften over. In een tweede onderdeel stelt verzoekster dat de medische attesten die zij toevoegde bij haar aanvraag dd. 11 maart 2011 volledig gelijk zijn aan het standaard medisch attest dat sinds 29 januari 2011 aangewend dient te worden, doch dat enkel de hoofding verschilt. Inhoudelijk bevatten de voorgelegde medische getuigschrift al de nodige informatie, waardoor de verwerende partij onzorgvuldig handelde bij het nemen van de bestreden beslissing.

De verwerende partij heeft de eer op te merken dat er klaarblijkelijk - inderdaad ten onrechte - een nieuw dossier werd aangemaakt voor verzoekster, doch verzoekster maakt niet duidelijk welk belang zij heeft bij de uiteenzetting van dit middel, nu duidelijk blijkt dat de oorspronkelijke aanvraag om machtiging tot verblijf van 17 juni 2009 nog hangende is en dat de door haar overgemaakte getuigschriften dd. 10 juni 2011 ten gronde zullen worden beoordeeld door de arts-attaché.

De verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat daar waar de wetgever de meest uiteenlopende mogelijkheden biedt aan de illegaal verblijvende vreemdeling om zijn verblijf te regulariseren, de noodzaak bestaat om een regelgeving uit te vaardigen die het bestuur toelaat op een snelle en adequate manier te beslissen.

De regelgeving in verband met verblijfsrecht geput uit medische aandoening werd verduidelijkt en verscherpt door het koninklijk besluit van 24 januari 2011, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 28 januari 2011 en van kracht sinds 29 januari 2011.

Uit de memorie van toelichting kan het volgende worden geciteerd:

"Door daarnaast meer precieze eisen te stellen aan de informele pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijk gekaderd. Zo zal een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg met de Ministerraad."

Door artikel 4 het koninklijk besluit van 24 januari 2011 wordt artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 vervangen. De wetgever legt de verplichting op het standaardgetuigschrift te voegen dat is opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan het koninklijk besluit van 24 januari 2011 wordt gevoegd. De wetgever voorziet geen andere mogelijkheid, zoals blijkt uit het woordgebruik 'moet':

"Art. 4. Artikel 7, van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt

« Art. 7. Het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid, en § 3, 3°, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit besluit is toegevoegd."

Het argument dat het gepubliceerde en bij wet opgelegde medisch attest gelijkenis vertoont met de door verzoekster aangewende getuigschriften, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet het bij wet opgelegde attest is. Verzoekster betwist deze vaststelling trouwens niet.

Bovendien voorziet de wetgever in de exclusieve bevoegdheid van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid om de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend om medische redenen, onontvankelijk te verklaren.

Artikel 9 § 3, 3° van de wet van 15 december 1980 voormeld luidt immers als volgt:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 o wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, §2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 1, vierde lid luidt als volgt:

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. "Ten overvloede illustreert de verwerende partij hieronder het bij wet opgelegde getuigschrift.

Daar de gemachtigde de ontvankelijkheidsvoorwaarden dient te onderzoeken vooraleer het medisch getuigschrift over te maken aan de raadsgevende arts, dient het medisch getuigschrift bestemd te zijn voor de gemachtigde.

Vandaar de betiteling die de wetgever heeft gegeven aan het verplicht te gebruiken standaard medisch getuigschrift. (zie supra: "bestemd voor de Dienst Humanitaire regularisaties" en niet " voor de raadsgevende arts van...")

Het komt de gemachtigde niet toe om het aan de aanvraag gehechte medisch getuigschrift inhoudelijk te onderzoeken doch wel naar vorm.

Hij moet de ontvankelijkheidsvoorwaarden nagaan en onderzoeken of voldaan is aan de bij wet gestelde voorwaarden, met name dient hij qua vorm na te gaan of:

- de aanvraag een standaard medisch getuigschrift bevat zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. (KB 24 januari 2011)

- Dit medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt.

Enkel wanneer aan die wettelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden is voldaan, wordt het dossier voor advies overgemaakt aan de raadgevende arts.

De verwerende heeft dus geen enkele appreciatieruimte en dient zich in casu dient te beperken tot de loutere vaststelling dat het standaard medisch getuigschrift niet werd gevoegd bij de aanvraag, zodat deze aanvraag onontvankelijk diende te worden verklaard, overeenkomstig voornoemde bepalingen. Dit determinerende motief kan op eenvoudige wijze gelezen worden in de thans bestreden beslissing, zodat verzoekster niet aantoonde op welke wijze de motiveringsplicht zou zijn geschonden.

De verwerende partij heeft de eer te besluiten dat verzoekster niet duidelijk maakt op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekster niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het enige middel is niet gegrond."

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve behandeld te worden vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht, waarvan verzoekster ook uitdrukkelijk gewag maakt in haar verzoekschrift.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van een aangetekend schrijven voorzien van stukken van verzoekster van 11 maart 2011 waarin gesteld werd: *"Bijgaand zend ik u een verzoekschrift artikel 9 ter Vreemd.W. namens mevrouw H.A."*

2.5. De bestreden beslissing werd getroffen in toepassing van artikel 9ter (nieuw) van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonde overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het

medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.
(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid; (...)."

2.6. Bij koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna koninklijk besluit van 24 januari 2011) werd een model standaard medisch getuigschrift voorzien.

2.7. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster in concreto verweten worden geen standaard medisch getuigschrift te hebben voorgelegd zoals vastgelegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011.

2.8 Verzoekster stelt in essentie onder meer dat een beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk verklaard wordt op grond van een medisch attest dat inhoudelijk volledig gelijk is aan het voorziene model van standaard medisch getuigschrift maar waarvan enkel de hoofding afwijkt van de hoofding voorzien op het model standaard medisch getuigschrift, de redelijkheidstoets niet kan doorstaan.

2.9. Uit een vergelijking van het in het punt 2.6. bedoelde model standaard medisch getuigschrift en het door verzoekster bij haar aanvraag om verblijfsmachtiging gevoegde medisch getuigschrift, dat zich bevindt in het administratief dossier, blijkt inderdaad dat er enkel sprake is van een verschil in de hoofding. Het door verzoekster overgemaakte medisch getuigschrift bevat alle rubrieken die voorzien zijn op het model standaard medisch getuigschrift en bevat de door de wet vereiste vermeldingen namelijk de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

2.10. Verwerende partij betwist de stelling van verzoekster niet dat er slechts sprake is van een verschil in hoofding maar betoogt dat dit geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat er geen model medisch getuigschrift werd gebruikt.

2.11. Kernvraag in huidige betwisting is dan ook of de verwerende partij op grond van de afwijking in hoofding tussen het door verzoekster gehanteerde medisch getuigschrift en het model standaard medisch getuigschrift, redelijkerwijze kon beslissen dat het medisch getuigschrift van 25 januari 2011 dat door verzoekster werd overgemaakt geen standaard medisch getuigschrift is in de zin van artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet.

2.12. De hoofding van het door verzoekster ingediende medisch getuigschrift d.d. 25 januari 2011 (stuk 2 gevoegd bij de aanvraag om verblijfsmachtiging) bevat de volgende vermeldingen:

"MEDISCH ATTEST

bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken)"

De hoofding van het standaard medisch getuigschrift zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 bevat de volgende vermeldingen:

"FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

Bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken."

2.13. Het geeft blijk van een overdreven formalisme van de verwerende partij en het is derhalve kennelijk onredelijk om louter op grond van het feit dat in de hoofding van het medisch attest van 25 januari 2011 van verzoekster tussen de woorden “bestemd voor” en de woorden “*Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken*”, de woorden “voor de adviserende arts van” werden gevoegd, de woorden “(F.O.D. Binnenlandse Zaken)” deels in afkorting achteraan vermeld staan in plaats van vooraan en de woorden “*Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken*” slechts eenmaal vermeld worden, te besluiten dat het aangebrachte medisch attest geen standaard medisch attest is zoals voorzien in artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet en zoals bedoeld door de wetgever (cf. Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, *Parl.St. Kamer 2010-11, nr. 0771/001, 147*): “Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegeven noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden”.

2.14. Voor zover verwerende partij valt over het feit dat het medisch getuigschrift gericht is aan de “*adviserende arts van (...)*” in plaats van de “*Dienst Humanitaire Regularisaties*” kan verzoekster blijkens het administratief dossier trouwens gevolgd worden in haar betoog dat zij haar aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen per aangetekend schrijven verstuurd naar “*De Dienst Vreemdelingenzaken, Dienst Medische regularisaties*” zodat de aanvraag zeker bij de bevoegde dienst terecht kwam. De Raad merkt ten overvloede nog op dat het medisch getuigschrift uiteraard bestemd is voor de ‘*adviserende arts*’ aangezien artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt: “*De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft.*”

2.15. Aangezien zij een medisch getuigschrift heeft ontvangen waarvan enkel de hoofding op vormelijk vlak verschilt van het model standaard medisch getuigschrift en de overige elementen woordelijk overeenstemmen met de elementen uit het model standaard medisch getuigschrift kan de verwerende partij niet dienstig voorhouden dat zij in deze verhinderd wordt om op “*een snelle en adequate manier te beslissen.*”

2.16. Waar verwerende partij nog opmerkt dat zij met betrekking tot de overgemaakte medische getuigschriften geen inhoudelijk onderzoek mag doen en enkel een onderzoek mag voeren naar de vorm, dient de Raad op te merken dat de in punt 2.13 aangeduide verschillen vormelijke aspecten betreffen die binnen haar appreciatiebevoegdheid vallen. Alleszins brengt dit minder verdergaand onderzoek met zich mee dan wat ook te lezen valt in artikel 9 ter, §3, van de Vreemdelingenwet, namelijk het nagaan of het standaard medisch getuigschrift wel beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, §1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet.

2.17. De materiële motiveringsplicht werd geschonden. Dit onderdeel van het middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel brengt geen ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing met zich mee. Derhalve worden zij niet besproken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA